

Škola modlitby - téma šesté – Způsoby modlitby

Kéž má prosba dojde k tobě, vysvobod' mě, jak jsi řekl.

Žalm 119,170

Ježíš mu řekl: „Co chceš, abych pro tebe učinil?“ Slepý odpověděl: „Pane, ať vidím!“

Mk 10,51

Potom vzal Ježíš těch pět chlebů a dvě ryby, vzhlédl k nebi, vzdal díky, lámal chleby a dával učedníkům, aby je lidu předkládali. Také ty dvě ryby rozdělil všem.

Mk 6,41

Vy máte vzdávat Bohu díky!

Ef 5,4

...ale plni Ducha zpívejte společně žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně. Zpívejte Pánu, chvalte ho z celého srdce a vždycky za všechno vzdávejte díky Bohu a Otci ve jménu našeho Pána Ježíše Krista.

Ef 5,19-20

Chválívám tě sedmkrát za den...

Ž 119,164

Velebení vyjadřuje základní směr křesťanské modlitby: je to setkání Boha s člověkem; v něm Boží dar a jeho přijetí člověkem volají jeden po druhém a spojují se.

Modlitba chvály je odpověď člověka na Boží dary: protože Bůh dává požehnání, srdce člověka může zase velebit toho, který je zdrojem všeho požehnání.

Prosebnou modlitbou vyjadřujeme, že jsme si vědomi svého vztahu k Bohu; jako tvorové nejsme zdrojem své existence, ani pány nad protivenstvími, ani svým posledním cílem, jsme však také hříšníci a jako křesťané víme, že se odvracíme od Otce. Prosba je už návrat k němu.

Přimlouvát se, žádat o něco ve prospěch druhého, je od dob Abraháma vlastní srdci, které je v souladu s Božím milosrdenstvím.

Stejně jako předmětem prosebné modlitby se může každá událost a každá potřeba stát i důvodem k **díkůvzdání**.

Chvála je způsob modlitby, která bezprostředněji uznává, že Bůh je Bohem. Opěvuje ho pro něho samého, oslavuje ho, protože ON JE, bez ohledu na to, co koná.

Srov. KKC 2623-2643

Kam směřuje můj pohled při modlitbě?

Který způsob modlitby u mne převažuje?

Důvěřuji Bohu, že mi rozumí a že ví dobře, co má udělat?